

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Divi Bambergenses S. Henricvs Imperator S. Kvnegvndis
Imperatrix S. Otho Episcopvs**

Gretser, Jacob

Ingolstadii, 1611

XXX. De literis cohortatoriis Abbatibus Monasteriorum per eundem
fundatis mißis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41527

Deinde paucitatem Fratrum Deo militantium corde tenus dolens, & crebras in conspectu Domini supplicationes pro hoc cum elemosynarum largitate profundens, religiosos viros, & tam diuina quàm seculari scientia ornatos omnimodis hic aggregare studuit. Nec prius ab hoc cœpto destitit, quàm de exiguo numero, vltra septuagenarium multiplicatos videre meruit: quod ipsius literis declaratur, quæ in hunc se modum habent.

70. incola Monasterij S. Michaelis.

De literis consolatorijs Abbatibus monasteriorum per eum fundatis missis.

CAPVT XXX.

Otto, Dei gratia, Babebergensis Ecclesiæ minister humilis, venerabili fratri *Epistola S. Othonis ad varios Abbates.* VVulframo Abbati Cœnobij S. Michaelis, VVigand Tharisiensi, Baldevvino Bantzensi, Eggehardo Vraugiensi, Imbriconi Michelueldensi, VValchuno de Entsdorff, Eriboni de Pruveningen, Friderico de Gengenbach, Eberhardo Scuturenfi, Ottoni Steinensi, Lingero de Regenstorff, Ingrammo de Arnolstein, Præposito de Clunicken, Præposito de Hosterhouen, & omnibus sub ipsis piè conuersantibus, salutem & perseuerantem in Dei voluntate famulatum.

b 3 Cùm

Cura S. Othonis
circa Monasteriorum re-
formationem.

Vm primum pastoralis cura regimen, quamvis indigni suscepimus, monasteria Ecclesia nostra subdita qualiter in monastica religione disposita essent, diligenter attendimus. Sed omnia à disciplina sua rigore nimis resoluta inuenimus; quod molestè ferentes, ac dispensationi nostrae incautum existimantes, diu multumq; laborauimus, fuis ad Deum precibus, ut per diuinam providentiam, qua in sui dispositione non fallitur, hoc mutaretur in melius. Tandem Deus virtutū, cuius est totum, quod est optimum, vota respiciens humilium, in omnibus monasteriis nostris religionis praestitit augmentum: quia vos gregi suo Pastores idoneos elegit, ac fratrum vestrorum numerum in sancta conuersatione multiplicauit; quod in vicino S. Michaëlis Monte ostenditur, quia dum non plus quam viginti Fratres, & eosdem sub tenui disciplina, inuenimus, iam, Deo gratias, plus quam septuaginta inibi cernimus, absque hīs, qui honestè conuersantur extrinsecus.

Ephes. 4.

Vnde nos non mediocriter latificati, omnes vos Pralatos ac subditos in charitate sancta appellamus, omnium pedibus humiliati, in Deo, & propter Deum obsecrantes, ut dignè ambuletis vocatione, qua vocati estis, & religionis vestrae ac spiritualis disciplina vigorem alij succedentes aliis hereditario iure in longitudinem dierum conseruetis.

In memoriam ergò tam salubris exhortationis addimus decretū nostrae Episcopalis confirmationis dirigendum, transcribendum, relegendum singulis monasteriis, Monastica religionis spiritualem militiam, Deo placitam, hominibus acceptam, celebrem angelis, terribilem hostibus, ut iam per omnia Cenobia nostra sub auctoritate Spiritus sancti renouimus, instituimus, sic deinceps integram illibatamq; perseuerare sancimus atque decernimus; commendantes eam sub testimonio Christi & Ecclesiae vobis electis Reſtoribus ac dile-

dilectis Fratribus per vos nihilo minus commendandam omnibus vestris successoribus.

De cetero in nomine Domini vobis benedicimus. Testis enim mihi est Deus, quomodo cupiam omnes vos in Christi visceribus.

His mellifluis & auctorabilibus tanti Patris verbis evidenter satis declaratur, quàm intimo & flagrantissimo affectu, sanctam monasticam professionis religionem adamauerit, quantùm diligentiam eam in quibuscunque poterat locis, sed potissimum apud nos, propagare studuerit. Qua, ut desiderabat, propagata, Deo fauente, Fratribusque tam merito quàm numero multiplicatis, etiam materialem Ecclesie fabricam cum vniuersis monasterij officinis; necessaria & congruenti amplitudine dilatare curauit: tanquam & ei spirituales filij sui affectuosa vnanimitate proclamarent: angustus est locus mihi coram te, fac spatium mihi, ut inhabitem. Et ô beatus ille, qui tandem desiderij sui, quod in multiplicandis religiosis Fratribus habuerat, compos effectus, iuxta Prophetiam Isaia, à Domino audire meruit; *Leua in circuitu oculos tuos, & vide omnes: isti congregati sunt, venerunt tibi. Vivo ego, dicit Dominus: quia omnibus his velut ornamento vestieris, & circumdabu tibi eos, sicut circumdat sponsa monile sibi preciosum.*

*Quid effecerit
epistola & cura
sua S. Otho.*

Isa. 49.

Quomodo enim non gauderet, & gratulabundus Domino iubilaret, cum non solum ex vicinis, sed & de longinquis multarum regionum partibus illustres quosque & sapientes, ac diuersarum artium imbutos peritia, ad locum dilectæ requietionis suæ congregari cerneret, quos nimirum bonæ opinionis eius fama, per totam Ecclesie domum diffusa, & indefessa oratio, quæ elemosynarum largitate fulciebatur, illò attraxerat? His nempe deuotissimis filiis, quasi floribus speciosis adornatus erat. His tanquam monilibus ambiebatur, cum & hîc, & in omni actu & negotio eorum intimis præueniebatur suffragiis, ac comitabatur; ac post in resurrectionis gloria nobili eorum stipatus frequentiam regi regum accensis lampas-

*Accursus ad
Montem S. Michaelis.*

lampadibus occurret; vbi & filij de patris honore, & pater de filiorum salute perpetuò letatur.

Sed his per excessum dictis ad narrationis ordinem redeuntes, causam & rationem antiqui monasterij dissoluendi, & noui deinceps maiori ambitu reparandi posterorum notitiã pandamus.

De causa antiqui monasterij dissoluendi, & noui maiori ambitu reparandi, & de dedicatione monasterij.

CAPVT XXXI.

Elbo.

*Terramotus
Bamberga.*

Sap. 5.

** Sic habet
manuscriptũ
exemplar.*

*S. Otho Templũ
S. Michaelis
reparat.*

Iquidem Anno Domini M. C. XVII. tertio Nonas Ianuarij, id est, in octaua S. Ioannis Apostoli, peccatis hominum exigentibus, terræ motus factus est magnus quarta feria, luna vicesima sexta, hora vespertina, impletã prophetiã, quæ dicit; *Pugnabit cum illa orbis terrarum contra insensatos.* Hoc siquidem terræ motu Ecclesiæ nostræ fabrica, quæ & antè iam longa temporis vetustate, ex parte scissa erat, ita concussa est, vt lapis magnus in frontispicio vel culmine * scumarij subito lapsu proruens, totius monasterij ruinam minaretur, cunctosq; ingenti pauore perculsos in fugam conuerterat; & tamen, mirum dictũ, grandis hoc lapide, qui totum incircuito opus sua conclusionem firmabat, lapsu, reliqua templi fabrica licet hiatu terribili, casum iam iamque minaretur, immobilis perstitit, donec post festa Paschalia, iussu pij Othonis destructa & solo adæquata est.

Hinc iam noui templi ædificatio, quod maiori se ambitu dilataret, cœpta est: vbi tanta se libertate beatissimus Pater Otto, pro feruore accelerandi operis, profudit, vt cunctis stuporem, multis quoque inuidiam tanta pecuniæ profusio pareret. Nam cum quadam vice, eo apud Castrum Bodenstein posito, pecunia defecisset; & fidelissimus Camerarius eius, Erbo nomine, deuotus S. Michaelis famulus, qui postea hic in lau-